

14 marca 1927 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY *A01m 11/04*

Nr 5131.

Ib Henry Holm Jacobsen
(Gedved, Danja).

Kl. ~~45 F₃~~

45 L 11/04

**Sposób wytwarzania jednolitego sproszkowanego tworzywa do rozpylania na roślinach
w celu zwalczania grzybka.**

Zgłoszono 6 sierpnia 1925 r.

Udzielono 8 czerwca 1926 r.

Do zwalczania zakażenia grzybkami roślin jak np. ziemniaki jest stosowana zazwyczaj tak zwana brzeczką Bordelaisa, t. j. roztwór wapna miedziowego z domieszką siarczanu miedziowego i wody wapiennej.

Zastosowanie natryskowych płynnych produktów jest jednak bardzo niedogodne i dlatego usiłowano zastąpić je tworzywem sproszkowanym, posiadającym wszystkie właściwości wymienionej powyżej brzeczką.

Rozpylano na roślinach sproszkowany siarczan miedziowy, lecz to wywierało zły wpływ na rośliny i oprócz tego sposób ten wymagał zużycia nadmiernych ilości siarczanu. Wobec tego należało użyć domieszki materiałów obciążających jak np. kaolinu i gipsu.

Jednak okazało się przytem, że mechaniczna mieszanina siarczanu miedziowego z materiałem obciążającym, jeśli ma być rzeczywiście szkodliwa dla grzybka, musi zawierać tak znaczną procentowo ilość siarczanu miedziowego, że proszek taki zniszczy rośliny, gdyż poszczególne jego ziarenka działają żrąco na łodygi i liście.

Wynalazek niniejszy zaleca stosowanie do powyższego celu proszku, pozbawionego wymienionych szkodliwych wpływów na rośliny, ponieważ ziarenka mieszaniny, składającej się ze stosunkowo obojętnych tworzyw obciążających nasyconych siarczanem miedziowym, są jednolite; szkodliwe cząstki siarczanu miedziowego w mieszaninie tej nie znajdują się wcale.

Proszek taki składa się z siarczanu mie-

dziowego i gipsu, do czego możliwem jest dodanie do zobojętnienia potrzebnej ilości wapna lub innej zasady.

Jeśli do gipsu palonego dodaje się roztworu siarczanu miedziowego, gips pochłania jego wodę krystalizacyjną i jednocześnie zostaje nasycony siarczanem miedziowym, poczem po sproszkowaniu stwardniałego gipsu otrzymuje się proszek, którego każde ziarnko zawiera siarczan miedziowy.

Jednak stwierdzono, że nawet przy użyciu najsilniejszych roztworów siarczanu miedziowego, uzyskany proszek jest za słaby dla przeciwdziałania grzybkowi.

Dla otrzymania proszku, zawierającego potrzebną dla powyższego celu ilość siarczanu miedziowego, należy w myśl niniejszego wynalazku, by rozpuszczenie siarczanu miedziowego odbywało się jednocześnie z pochłanianiem przez gips wody krystalizacyjnej. W tym celu miesza się np. 7—8 części sproszkowanego siarczanu ze 100 częściami gipsu i potrzebną do zobojętnienia ilością wapna i dodaje się do tego wody; podczas pochłaniania wody przez gips wywiązuje się znaczną ilość ciepła, jednocześnie z tem sproszkowany siarczan miedziowy rozpuszcza się i nasycą sobą gips, poczem stężoną masę rozdrabia się i proszkuje.

W ten sposób daje się wytworzyć proszek zupełnie jednolity z zawartością niezbędnej ilości siarczanu miedziowego.

Można zresztą zamiast czystej wody domieszać roztwór siarczanu miedziowego do mieszaniny, składającej się z sproszkowanego siarczanu miedziowego i gipsu.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wytwarzania jednolitego sproszkowanego tworzywa do rozpylania go na roślinach, w celu zwalczania grzybka, znamieny tem, że do mieszaniny sproszkowanego siarczanu miedziowego ze sproszkowanym gipsem i pewną potrzebną do zobojętnienia ilością wapna lub innej zasady dodaje się wody lub roztworu siarczanu miedziowego, poczem stężona masa zostaje sproszkowana.

I b Henry Holm Jacobsen.
Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.